

Dz.U. 2001 Nr 11 poz. 84
USTAWA
z dnia 11 stycznia 2001 r.
o substancjach i preparatach chemicznych

Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 196 z 16.08.1967),
- 2) dyrektywy 73/146/EWG z dnia 21 maja 1973 r. zmieniającej dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 167 z 25.06.1973),
- 3) dyrektywy 75/409/EWG z dnia 24 czerwca 1975 r. zmieniającej po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 183 z 14.07.1975),
- 4) dyrektywy 76/907/EWG z dnia 14 lipca 1976 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 360 z 30.12.1976),
- 5) dyrektywy 79/370/EWG z dnia 30 stycznia 1979 r. w sprawie drugiego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 88 z 07.04.1979),
- 6) dyrektywy 79/831/EWG z dnia 19 września 1979 r. zmieniającej po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 15.10.1979),
- 7) dyrektywy 81/957/EWG z dnia 23 października 1981 r. dostosowującej po raz trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 351 z 07.12.1981),

8) dyrektywy 82/232/EWG z dnia 25 marca 1982 r. dostosowującej po raz czwarty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 106 z 21.04.1982),

9) dyrektywy 83/467/EWG z dnia 29 lipca 1983 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piąty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 257 z 16.09.1983),

10) dyrektywy 84/449/EWG z dnia 25 kwietnia 1984 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz szósty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 251 z 19.09.1984),

11) siódmej dyrektywy 86/431/EWG z dnia 24 czerwca 1986 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 247 z 01.09.1986),

12) dyrektywy 87/18/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej oraz weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 15 z 17.01.1987),

13) dyrektywy 87/432/EWG z dnia 3 sierpnia 1987 r. w sprawie ósmego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 239 z 21.08.1987),

14) dyrektywy 88/302/EWG z dnia 18 listopada 1987 r. dostosowującej po raz dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 133 z 30.05.1988),

15) dyrektywy 88/320/EWG z dnia 9 czerwca 1988 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. Urz. WE L 145 z 11.06.1988),

16) dyrektywy 88/490/EWG z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie dziesiątego dostosowania do postępu technicznego dyrektywy 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 259 z 19.09.1988),

- 17) dyrektywy 90/517/EWG z dnia 9 października 1990 r. po raz jedenasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 287 z 19.10.1990),
- 18) dyrektywy 91/325/EWG z dnia 1 marca 1991 r. dostosowującej po raz dwunasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991),
- 19) dyrektywy 91/155/EWG z dnia 5 marca 1991 r. określającej i ustanawiającej szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 76 z 22.03.1991),
- 20) dyrektywy 91/326/EWG z dnia 5 marca 1991 r. dostosowującej po raz trzynasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 180 z 08.07.1991),
- 21) dyrektywy 91/410/EWG z dnia 22 lipca 1991 r. po raz czternasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 228 z 17.08.1991),
- 22) dyrektywy 91/632/EWG z dnia 28 października 1991 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz piętnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 338 z 10.12.1991),
- 23) dyrektywy 92/32/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. zmieniającej po raz siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154 z 05.06.1992),
- 24) dyrektywy 92/37/EWG z dnia 30 kwietnia 1992 r. po raz szesnasty dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 154 z 05.06.1992),
- 25) dyrektywy 92/58/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących znaków bezpieczeństwa i/lub zdrowia w miejscu pracy (dziewiąta dyrektywa

szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 245 z 26.08.1992) (dyrektywa transponowana częściowo – załączniki II III w zakresie dotyczącym chemikaliów),

26) dyrektywy 92/69/EWG z dnia 31 lipca 1992 r. dostosowującej po raz siedemnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 383 z 29.12.1992),

27) dyrektywy 93/21/EWG z dnia 27 kwietnia 1993 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz osiemnasty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 110 z 04.05.1993),

28) dyrektywy 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 227 z 08.09.1993),

29) dyrektywy 93/72/EWG z dnia 1 września 1993 r. dostosowującej po raz dziewiętnasty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 258 z 16.10.1993),

30) dyrektywy 93/101/WE z dnia 11 listopada 1993 r. dostosowującej po raz dwudziesty dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych do postępu technicznego (Dz. Urz. WE L 13 z 15.01.1994),

31) dyrektywy 93/105/WE z dnia 25 listopada 1993 r. ustanawiającej załącznik VII D, zawierający informacje wymagane w dokumentacji technicznej określonej w art. 12 siódmej zmiany do dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 294 z 30.11.1993),

32) dyrektywy 93/112/WE z dnia 10 grudnia 1993 r. zmieniającej dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 10 dyrektywy 88/379/EWG (Dz. Urz. WE L 314 z 16.12.1993),

33) dyrektywy 94/69/WE z dnia 19 grudnia 1994 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty pierwszy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych Tom I i Tom II (Załącznik I: Nr od 006–001–00–2 do 650–015–00–7 i Załącznik II: Nr od 006–076–00–1 do 649–174–005) (Dz. Urz. WE L 381 z 31.12.1994),

- 34) dyrektywy 96/54/WE z dnia 30 lipca 1996 r. dostosowującej po raz dwudziesty drugi do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 248 z 30.09.1996),
- 35) dyrektywy 97/69/WE z dnia 5 grudnia 1997 r. dostosowującej po raz dwudziesty trzeci do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 343 z 13.12.1997),
- 36) dyrektywy 98/73/WE z dnia 18 września 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty czwarty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 305 z 16.11.1998),
- 37) dyrektywy 98/98/WE z dnia 15 grudnia 1998 r. dostosowującej po raz dwudziesty piąty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.1998),
- 38) dyrektywy 99/11/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej do postępu technicznego zasady dobrej praktyki laboratoryjnej, określone w dyrektywie 87/18/EWG w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej i weryfikacji jej stosowania na potrzeby badań substancji chemicznych (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999),
- 39) dyrektywy 1999/12/WE z dnia 8 marca 1999 r. dostosowującej po raz drugi do postępu technicznego Załącznik do dyrektywy 88/320/EWG w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz. Urz. WE L 77 z 23.03.1999),
- 40) dyrektywy 1999/45/WE z dnia 31 maja 1999 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 200 z 30.07.1999, z późn. zm.),
- 41) dyrektywy 2000/21/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dotyczącej wykazu legislacji wspólnotowej, określonej w art. 13 ust. 1 tiret piąte dyrektywy 67/548/EWG (Dz. Urz. WE L 103 z 28.04.2000),
- 42) dyrektywy 2000/33/WE z dnia 25 kwietnia 2000 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty siódmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych,

wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000),

Rozdział 1 **Przepisy ogólne**

Art. 1.

1. Ustawa określa właściwość organów w zakresie wykonywania zadań administracyjnych i obowiązków wynikających z:

1) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1907/2006”;

2) rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów (Dz. Urz. UE L 104 z 08.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 48, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 648/2004”;

3) rozporządzenia (WE) nr 689/2008 r. Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz. Urz. UE L 204 z 31.07.2008, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 689/2008”.

2. Ustawa reguluje warunki, zakazy i ograniczenia produkcji, wprowadzania do obrotu, stosowania lub nabywania substancji chemicznych, zwanych dalej „substancjami”, i preparatów chemicznych, zwanych dalej „preparatami”, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzeń, o których mowa w ust. 1.

3. Ustawa nie dotyczy warunków transportu substancji i preparatów, w tym również warunków transportu w tranzycie pod dozorem celnym, jeżeli nie są w trakcie tranzytu przetwarzane lub przepakowywane.

43) dyrektywy 2000/32/WE z dnia 19 maja 2000 r. dostosowującej po raz dwudziesty szósty do postępu technicznego dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 136 z 08.06.2000),

44) dyrektywy 2001/58/WE z dnia 27 lipca 2001 r. zmieniającej po raz drugi dyrektywę 91/155/EWG określającą i ustanawiającą szczegółowe uzgodnienia dotyczące systemu szczególnych informacji o preparatach niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 14 dyrektywy 99/45/WE oraz odnosząca się do substancji niebezpiecznych w związku z wykonaniem art. 27 dyrektywy 67/548/EWG (karty charakterystyki) (Dz. Urz. WE L 212 z 07.08.2001),

45) dyrektywy 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 225 z 21.08.2001),

46) dyrektywy 2001/60/WE z dnia 7 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/45/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania preparatów niebezpiecznych (Dz. Urz. WE L 226 z 22.08.2001). Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie – z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej – dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) substancji i preparatów stanowiących źródła promieniotwórcze, w zakresie określonym w odrębnych przepisach;
- 2) substancji i ich mieszanin w formie odpadów;
- 3) substancji i preparatów w postaci gotowych produktów przeznaczonych dla końcowego użytkownika, będących:
 - a) produktami leczniczymi w rozumieniu przepisów prawa farmaceutycznego,
 - b) środkami spożywczymi w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
 - c) paszami w rozumieniu przepisów o paszach,
 - d) środkami ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, z wyjątkiem klasyfikacji tych środków pod względem stwarzanych przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, badań ich właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności, opakowań i oznakowania tych opakowań, przepisów wydanych na podstawie art. 31 ust. 1, przepisów art. 34f i 35 oraz przepisów karnych za nieprzestrzeganie rozporządzeń wspólnotowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3,
 - e) kosmetykami w rozumieniu przepisów o kosmetykach, z wyjątkiem przepisów art. 2 ust. 1 pkt 21, art. 33 i 33b, art. 34f–34j, art. 35 ust. 2, art. 37a i 37b, art. 37h–37l i art. 39 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 i 5 i art. 31,
 - f) inwazyjnymi wyrobami medycznymi lub wyrobami medycznymi przeznaczonymi do stosowania w bezpośrednim kontakcie z ciałem człowieka, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679), jeżeli przepisy wymienionej ustawy lub przepisy wydane na jej podstawie określają ich klasyfikację i oznakowanie zapewniające taki sam poziom poinformowania i ochrony człowieka i środowiska, jak przepisy niniejszej ustawy, z

wyjątkiem\ przepisów art. 33 i 33b, art. 34f–34j, art. 35 ust. 2, art. 37a i 37b, art. 37h–37l i art. 39 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 31, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej;
4) przywozu substancji i preparatów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy ich ilość i rodzaj wskazują na przeznaczenie wyłącznie do celów osobistych.

Art. 2.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) substancjach – rozumie się przez to substancje, o których mowa w art. 3 pkt 1 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 2) preparatach – rozumie się przez to mieszaniny lub roztwory, o których mowa w art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 3) wyrobie – rozumie się przez to przedmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia nr 1907/2006, o ile ustawa nie stanowi inaczej;
- 4) rejestrującym – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 7 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 5) produkcji – rozumie się przez to wytwarzanie lub ekstrakcję substancji, o których mowa w art. 3 pkt 8 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 6) producencie – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 9 rozporządzenia nr 1907/2006, o ile ustawa nie stanowi inaczej;
- 7) producencie wyrobu – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 4 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 8) imporcie – rozumie się przez to fizyczne wprowadzenie, o którym mowa w art. 3 pkt 10 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 9) importerze – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 11 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 10) dalszym użytkownikowi – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 13 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 11) dystrybutorze – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 14 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 12) dostawcy substancji lub preparatu – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 32 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 13) odbiorcy substancji lub preparatu – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 34 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 14) odbiorcy wyrobu – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 35 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 15) uczestniku łańcucha dostaw – rozumie się przez to osobę, o której mowa w art. 3 pkt 17 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 16) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to dostarczanie lub udostępnianie, o którym mowa w art. 3 pkt 12 rozporządzenia nr 1907/2006, o ile ustawa nie stanowi inaczej;
- 17) stosowaniu – rozumie się przez to procesy, o których mowa w art. 3 pkt 24 rozporządzenia nr 1907/2006;

- 18) ograniczaniu – rozumie się przez to warunek lub zakaz, o którym mowa w art. 3 pkt 31 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 19) karcie charakterystyki – rozumie się przez to kartę charakterystyki, o której mowa w rozporządzeniu nr 1907/2006;
- 20) Agencji – rozumie się przez to Europejską Agencję Chemikaliów utworzoną na podstawie rozporządzenia nr 1907/2006;
- 21) alternatywnej nazwie rodzajowej – rozumie się przez to nazwę chemiczną nieidentyfikującą dokładnie substancji z uwagi na zachowanie tajemnicy handlowej;
- 22) Dobrej Praktyce Laboratoryjnej – rozumie się przez to system zapewnienia jakości badań, określający zasady organizacji jednostek organizacyjnych wykonujących niekliniczne badania z zakresu bezpieczeństwa i zdrowia człowieka i środowiska, w szczególności badania substancji i preparatów wymagane ustawą, i warunki w jakich te badania są planowane, przeprowadzane i monitorowane, a ich wyniki są zapisywane, przechowywane i podawane w sprawozdaniu;
- 23) rozporządzeniu nr 340/2008 – rozumie się przez to rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 107 z 17.04.2008, str. 6).

2. W rozumieniu ustawy substancjami niebezpiecznymi i preparatami niebezpiecznymi są substancje i preparaty zaklasyfikowane co najmniej do jednej z poniższych kategorii:

- 1) substancje i preparaty o właściwościach wybuchowych;
- 2) substancje i preparaty o właściwościach utleniających;
- 3) substancje i preparaty skrajnie łatwopalne;
- 4) substancje i preparaty wysoce łatwopalne;
- 5) substancje i preparaty łatwopalne;
- 6) substancje i preparaty bardzo toksyczne;
- 7) substancje i preparaty toksyczne;
- 8) substancje i preparaty szkodliwe;
- 9) substancje i preparaty żrące;
- 10) substancje i preparaty drażniące;
- 11) substancje i preparaty uczulające;
- 12) substancje i preparaty rakotwórcze;
- 13) substancje i preparaty mutagenne;
- 14) substancje i preparaty działające szkodliwie na rozrodczość;
- 15) substancje i preparaty niebezpieczne dla środowiska.

Art. 3.

Dostawcy substancji lub preparatów są obowiązani do zebrania wiarygodnych informacji o stwarzanych przez nie zagrożeniach dla zdrowia człowieka i dla środowiska, wynikających z ich swoistych właściwości fizykochemicznych i biologicznych, i

udostępniania tej informacji odbiorcom tych substancji lub preparatów na zasadach określonych w rozporządzeniu nr 1907/2006.

Art. 4.

1. Substancje i preparaty podlegają klasyfikacji pod względem stwarzanych przez nie zagrożeń dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, z określeniem kategorii zagrożenia.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, środowiska, pracy oraz rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i sposób klasyfikacji substancji i preparatów, zgodnie z kategoriami określonymi w art. 2 ust. 2.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, środowiska, pracy oraz rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem.
- 3a. Minister właściwy do spraw zdrowia, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, ma na względzie ochronę przed szkodliwym wpływem tych substancji i preparatów na zdrowie człowieka lub na środowisko oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
4. Klasyfikacji substancji niezamieszczonych w wykazie, o którym mowa w ust. 3, oraz preparatów dokonuje osoba wprowadzająca substancję lub preparat do obrotu, zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 2.

Art. 4a.

1. W odniesieniu do niektórych substancji, w ich postaci własnej, jako składników preparatu lub w wyrobach niezbędnych dla potrzeb obronności państwa, zezwala się na zwolnienie ze stosowania rozporządzenia nr 1907/2006, z wyłączeniem przepisów tytułu IV tego rozporządzenia.
2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, w drodze decyzji, Minister Obrony Narodowej po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 5. (uchylony).

Art. 6. (uchylony).

Art. 6a.

Osoba wprowadzająca do obrotu substancję niebezpieczną lub preparat niebezpieczny ma obowiązek ustanowić, prowadzić i aktualizować na bieżąco spis posiadanych substancji niebezpiecznych lub preparatów niebezpiecznych.

Art. 7. (uchylony).

Rozdział 2 **Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych**

Art. 8.

1. Tworzy się urząd Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, zwanego dalej Inspektorem.
2. Inspektor może wydawać decyzje w przypadkach określonych w ustawie.

Art. 9.

1. Inspektor podlega ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który go powołuje spośród osób wyłonionych w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw gospodarki i do spraw środowiska. Minister właściwy do spraw zdrowia odwołuje Inspektora, po zasięgnięciu opinii ministrów właściwych do spraw gospodarki i do spraw środowiska.
2. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych jest centralnym organem administracji rządowej.

Art. 9a.

Stanowisko Inspektora może zajmować osoba fizyczna, która:

- 1) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
 - 2) jest obywatelem polskim;
 - 3) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 4) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
 - 5) posiada kompetencje kierownicze;
- ©Kancelaria Sejmu s. 9/24
2011-04-12
- 6) posiada co najmniej 6-letni staż pracy, w tym co najmniej 3-letni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
 - 7) posiada wykształcenie i wiedzę z zakresu spraw należących do właściwości Inspektora.

Art. 9b.

1. Informację o naborze na stanowisko Inspektora ogłasza się przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Ogłoszenie powinno zawierać:
 - 1) nazwę i adres urzędu;

- 2) określenie stanowiska;
 - 3) wymagania związane ze stanowiskiem wynikające z przepisów prawa;
 - 4) zakres zadań wykonywanych na stanowisku;
 - 5) wskazanie wymaganych dokumentów;
 - 6) termin i miejsce składania dokumentów;
 - 7) informację o metodach i technikach naboru.
2. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, nie może być krótszy niż 10 dni od dnia opublikowania ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9c.

1. Nabór na stanowisko Inspektora przeprowadza zespół, powołany przez ministra właściwego do spraw zdrowia, liczący co najmniej 3 osoby, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.
2. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.
3. Ocena wiedzy i kompetencji kierowniczych, o których mowa w ust. 2, może być dokonana na zlecenie zespołu przez osobę fizyczną niebędącą członkiem zespołu, która posiada odpowiednie kwalifikacje do dokonania tej oceny.
4. Członek zespołu oraz osoba, o której mowa w ust. 3, mają obowiązek zachowania w tajemnicy informacji dotyczących osób ubiegających się o stanowisko, uzyskanych w trakcie naboru.
5. W toku naboru zespół wyłania nie więcej niż 3 kandydatów, których przedstawia ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Art. 9d.

1. Z przeprowadzonego naboru zespół sporządza protokół zawierający:
 - 1) nazwę i adres urzędu;
 - 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór, oraz liczbę kandydatów;
 - 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż 3 najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
 - 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
 - 5) uzasadnienie dokonanego wyboru albo powody niewyłonienia kandydata;
- ©Kancelaria Sejmu s. 10/24
2011-04-12
6) skład zespołu.

2. Wynik naboru ogłasza się niezwłocznie przez umieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu i Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. Informacja o wyniku naboru zawiera:

- 1) nazwę i adres urzędu;
- 2) określenie stanowiska, na które był prowadzony nabór;
- 3) imiona, nazwiska wybranych kandydatów oraz ich miejsca zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego albo informację o niewyłonieniu kandydata.

3. Umieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów ogłoszenia o naborze oraz o wyniku tego naboru jest bezpłatne.

Art. 10.

Do decyzji i postanowień wydawanych przez Inspektora stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że organem odwoławczym w stosunku do Inspektora jest minister właściwy do spraw zdrowia.

Art. 11.

1. Do zadań Inspektora należy:

- 1) gromadzenie danych dotyczących preparatów niebezpiecznych oraz dostarczanych przez Agencję informacji dotyczących substancji;
- 2) udostępnianie danych dotyczących substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych służbom medycznym i ratowniczym;
- 3) współpraca z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej oraz z Komisją Europejską jako właściwy urząd wyznaczony do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów;
- 4) współpraca z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Komisją Europejską, jako właściwy urząd wyznaczony do wykonywania zadań administracyjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących detergentów;
- 5) pełnienie funkcji właściwego organu określonego w art. 121 rozporządzenia nr 1907/2006 i w art. 8 rozporządzenia nr 648/2004 oraz wyznaczonego organu krajowego określonego w art. 4 rozporządzenia nr 689/2008;
- 6) utworzenie i prowadzenie Krajowego Centrum Informacyjnego zgodnie z art. 124 rozporządzenia nr 1907/2006;
- 7) współpraca z organizacjami międzynarodowymi dotycząca substancji i preparatów;
- 8) przyjmowanie i gromadzenie danych dotyczących prekursorów kategorii 2

określonych w przepisach o przeciwdziałaniu narkomanii;

9) wykonywanie innych zadań nałożonych przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Inspektor realizuje swoje zadania przy pomocy Biura do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, zwanego dalej „Biurem”, którym kieruje i reprezentuje je na zewnątrz.

3. Szczegółowe zadania i uprawnienia Inspektora oraz organizację Biura określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

Art. 11a.

Ministrowie właściwi do spraw zdrowia, gospodarki, pracy i środowiska wyznaczają jednostki badawczo-rozwojowe lub inne podległe im jednostki organizacyjne, współpracujące, w zakresie swoich kompetencji, z Inspektorem przy wykonywaniu określonych w ustawie zadań dotyczących oceny ryzyka stwarzanego przez substancje.

Rozdział 3 (uchylony).

Rozdział 3a

Substancje istniejące

Art. 22a. (uchylony).

Art. 22b.

Listę substancji występujących w produkcji lub w obrocie ogłasza minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym wydawanym przez tego ministra. Lista ta powinna obejmować Europejski Wykaz Istniejących Substancji o Znaczeniu Komercyjnym (EINECS).

Rozdział 4

Informowanie o niebezpiecznych preparatach

Art. 23.

1. Pierwszy uczestnik łańcucha dostaw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje Inspektora o wprowadzeniu do obrotu preparatu niebezpiecznego w rozumieniu art. 2 ust. 2.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, przekazuje się najpóźniej w dniu wprowadzenia

do obrotu preparatu niebezpiecznego, przedstawiając:

1) nazwę i adres wraz z numerem telefonu osoby wprowadzającej preparat niebezpieczny do obrotu;

2) nazwę handlową preparatu niebezpiecznego;

3) kartę charakterystyki, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w art. 31 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006.

3. W razie stwierdzenia, że karta charakterystyki nie zawiera wymaganych informacji, Inspektor zobowiąże, w drodze decyzji, osobę, o której mowa w ust. 1, do jej uzupełnienia w określonym terminie.

4. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, informacje, które należy przedstawić Inspektorowi w przypadkach, o których mowa w art. 31 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006, bio© Kancelaria Sejmu s. 12/24

2011-04-12

rać pod uwagę bezpieczeństwo ludzi i środowiska oraz zakres informacji wynikający z karty charakterystyki.

5. Inspektor może zażądać ujawnienia szczegółowego składu chemicznego preparatu. Informacja taka stanowi tajemnicę prawnie chronioną i może zostać wykorzystana wyłącznie w celach medycznych do zapobiegania i postępowania leczniczego.

6. W przypadku aktualizacji karty charakterystyki osoba, o której mowa w ust. 1, jest obowiązana przedstawić ją Inspektorowi w terminie 14 dni od dnia jej aktualizacji. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Badania substancji i preparatów

Art. 24.

1. Badania właściwości fizykochemicznych, toksyczności i ekotoksyczności substancji i preparatów będą przeprowadzane zgodnie z wymaganiami art. 13 rozporządzenia nr 1907/2006.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) kryteria, które muszą spełniać jednostki organizacyjne wykonujące badania zgodnie z zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej,

2) jednostkę lub jednostki właściwe do kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów, o których mowa w pkt 1, oraz nadawania i cofania uprawnień w przypadku, odpowiednio, spełniania lub niespełniania tych kryteriów,

3) sposób dokonywania kontroli i weryfikacji spełniania kryteriów, o których

mowa w pkt 1, przez jednostkę lub jednostki właściwe, o których mowa w pkt 2,

4) tryb nadawania i cofania uprawnień, o których mowa w pkt 2

– uwzględniając obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz decyzje i zalecenia Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD).

3. W przypadku jednostki organizacyjnej wykonującej badania, mającej siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uprawnienia nadane przez jednostki za granicą, stwierdzające, że jednostka ta spełnia zasady Dobrej Praktyki Laboratoryjnej, uznaje się po przedstawieniu certyfikatu lub innego właściwego dokumentu – nadanego tej jednostce przez właściwą jednostkę w państwach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) lub w innych państwach, w których ustanowiono w porozumieniu z OECD jednostki właściwe do kontroli i weryfikacji spełniania zasad Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

4. Kontrola i weryfikacja spełniania kryteriów przez jednostki organizacyjne wykonujące badania, o których mowa w ust. 1, oraz nadanie tym jednostkom uprawnień, o których mowa w ust. 2, podlega stałej opłacie rocznej wnoszonej przez te jednostki.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób wnoszenia opłaty, o której mowa w ust. 4, uwzględniając w szczególności rzeczywiste koszty ponoszone przez jednostkę lub jednostki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz wysokość opłat za takie same czynności w innych państwach.

Rozdział 6

Oznakowanie, opakowania, obrót i stosowanie substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych

Art. 25.

1. Oznakowanie opakowania substancji niebezpiecznej i preparatu niebezpiecznego obejmuje nazwę umożliwiającą jednoznaczną identyfikację substancji lub preparatu, nazwy określonych substancji niebezpiecznych zawartych w preparacie, nazwę i siedzibę, a w przypadku osoby fizycznej imię i nazwisko oraz adres osoby wprowadzającej substancję lub preparat do obrotu oraz odpowiednie znaki ostrzegawcze i napisy, zgodnie z przepisami, o których mowa w art. 26, a także informacje o wymaganym postępowaniu z opróżnionymi opakowaniami, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

1a. Zastosowanie z uwagi na tajemnicę handlową alternatywnej nazwy rodzajowej dla zawartych w preparacie substancji niebezpiecznych wymaga uzyskania zgody Inspektora.

2. Oznakowanie opakowania substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego,

wprowadzanych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinno być sporządzone w języku polskim, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach o języku polskim.

3. Na opakowaniach substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych nie wolno umieszczać oznaczeń wskazujących, że taka substancja lub taki preparat nie są niebezpieczne.

4. (uchylony).

Art. 26.

Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw gospodarki, pracy, rolnictwa oraz środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, w szczególności:

- a) treść napisów i wzory znaków ostrzegawczych,
- b) sposób umieszczania napisów i znaków ostrzegawczych,
- c) wymiary oznakowania w zależności od pojemności opakowania,
- d) kategorie substancji niebezpiecznych, których nazwy umieszcza się na oznakowaniu opakowania preparatu niebezpiecznego,

2) informacje, które powinien zawierać wniosek do Inspektora o uzyskanie zgody na zastosowanie alternatywnej nazwy rodzajowej,

3) szczególny sposób oznakowania niektórych preparatów chemicznych – uwzględniając przepisy obowiązujące w Unii Europejskiej oraz informacje jednoznacznie identyfikujące niebezpieczną substancję zawartą w preparacie i propozycję alternatywnej nazwy rodzajowej.

Art. 27.

1. Pojemniki i zbiorniki służące do przechowywania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych oraz do pracy z nimi, rurociągi zawierające substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne oraz miejsca, w których składowane są znaczące ilości substancji niebezpiecznych lub preparatów niebezpiecznych, powinny być należycie oznakowane.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania pojemników i zbiorników służących do przechowywania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych i do pracy z nimi, rurociągów zawierających substancje niebezpieczne lub preparaty niebezpieczne oraz miejsc, w których są składowane znaczące ilości substancji niebezpiecznych lub preparatów niebezpiecznych, mając na celu zapewnienie ochrony zdrowia człowieka i środowiska

oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 28.

1. Opakowania substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu powinny:

- 1) mieć konstrukcję uniemożliwiającą wydostanie się zawartości z opakowania w sposób przypadkowy; wymóg ten nie ma zastosowania, jeżeli wymagane są szczególne techniczne środki bezpieczeństwa;
- 2) być wykonane z materiałów odpornych na niszczące działanie ich zawartości i uniemożliwiających tworzenie się substancji niebezpiecznych w wyniku chemicznego oddziaływania zawartości na materiał opakowania;
- 3) zachowywać szczelność w warunkach działających na opakowanie obciążeń i napięć w trakcie jego normalnej eksploatacji;
- 4) w przypadku opakowań z zamknięciami wielokrotnego użytku, gwarantować zachowanie ich szczelności podczas wielokrotnego otwierania i zamykania w warunkach normalnej eksploatacji.

2. Opakowania transportowe niebezpiecznych substancji i niebezpiecznych preparatów spełniają wymagania określone w ust. 1 pkt 1–3, jeżeli spełniają wymagania przepisów o transporcie materiałów niebezpiecznych.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, których opakowania zaopatruje się w zamknięcia utrudniające ich otwarcie przez dzieci i wyczuwalne dotykowo ostrzeżenie o niebezpieczeństwie,
- 2) wymagania dotyczące zamknięć i ostrzeżeń, o których mowa w pkt 1, uwzględniając w szczególności normy, które muszą spełniać takie zamknięcia oraz wyczuwalne dotykowo ostrzeżenia
– mając na celu zapewnienie ochrony zdrowia człowieka i środowiska oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 29.

1. Obrót określonymi kategoriami substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych wymaga posiadania kwalifikacji stwierdzanych przez właściwego *inspektora sanitarnego*2).

2) Obecnie: państwowego inspektora sanitarnego, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 1 marca 2002 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Sanitarnej oraz zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 37, poz. 329), która weszła w życie z dniem 27 kwietnia 2002 r.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorii substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, którymi obrót wymaga posiadania określonych kwalifikacji,
 - 2) kwalifikacje, które muszą posiadać osoby prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obrót określonymi kategoriami substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych,
 - 3) tryb uznawania kwalifikacji obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz Konfederacji Szwajcarskiej
- biorąc pod uwagę konieczność ochrony zdrowia ludzi i ochrony środowiska przed zagrożeniami stwarzanymi przez substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne.

Art. 30.

1. Zabroniona jest reklama substancji niebezpiecznej bez wymienienia kategorii niebezpieczeństwa związanej z tą substancją.
2. Każda reklama preparatu niebezpiecznego, która umożliwi konsumentom nabycie takiego preparatu bez uprzedniego obejrzenia oznakowania na jego opakowaniu, musi zawierać informację o rodzaju lub rodzajach zagrożeń wymienionych na oznakowaniu opakowania.

Art. 31.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia lub ministra właściwego do spraw środowiska, w przypadku stwierdzenia, że produkcja, obrót lub stosowanie substancji niebezpiecznej lub preparatu niebezpiecznego stwarzają nieuzasadnione ryzyko dla zdrowia człowieka lub środowiska, lub gdy wynika to z porozumień międzynarodowych, określi, w drodze rozporządzenia, ograniczenia, zakazy lub warunki:
 - 1) produkcji, obrotu lub stosowania takiej substancji lub preparatu,
 - 2) wprowadzania do obrotu lub stosowania wyrobów zawierających takie substancje lub preparaty– uwzględniając w szczególności zastosowania takiej substancji lub preparatu, stosowanie w stężeniu lub proporcjach przewyższających określony poziom, występowanie w określonych stężeniach lub ilościach w określonych wyrobach.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób stosowania ograniczeń określonych w załączniku XVII do rozporządzenia nr 1907/2006, zgodnie z celami tych ograniczeń.

Art. 32.

1. Jeżeli istnieją szczegółowe dowody, że preparat stwarza niedopuszczalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska, nawet w przypadku gdy osoba wprowadzająca taki preparat do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej spełnia wszystkie wymogi ustawy, Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych może, na czas określony, nie dłuższy niż 3 miesiące, zakazać, w drodze decyzji, wprowadzania takiego preparatu do obrotu lub określić warunki, jakie muszą zostać spełnione podczas wprowadzania do obrotu.

1a. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy by przypuszczać, że detergent, mimo że spełnia wymagania rozporządzenia nr 648/2004, stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia człowieka, lub zagrożenie dla środowiska, Inspektor, po uzyskaniu opinii Głównego Inspektora Sanitarnego i Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, może, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, w drodze decyzji, zakazać wprowadzania takiego detergentu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub określić warunki, jakie muszą zostać spełnione podczas wprowadzania do obrotu, spełniając jednocześnie wymagania, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 648/2004.

1b. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla albo przedłuża o następne 6 miesięcy zakaz, o którym mowa w ust. 1a, stosownie do wyników konsultacji przewidzianych w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.

1c. Inspektor do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, w drodze decyzji, uchyla zakaz, o którym mowa w ust. 1a, po podjęciu decyzji przewidzianej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 648/2004.

2. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

3. Z wnioskiem o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1a, może wystąpić także Główny Inspektor Sanitarny, Główny Inspektor Ochrony Środowiska lub Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Rozdział 7

Przepisy o nadzorze

Art. 33.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów rozporządzeń, o których mowa w art. 1 ust. 1, sprawuje Państwowa Inspekcja Sanitarna albo Państwowa Inspekcja Sanitarna Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w zakresie swojej właściwości, a także:

- 1) Inspekcja Ochrony Środowiska – w zakresie zagrożeń dla środowiska;
- 2) Państwowa Inspekcja Pracy – w zakresie nadzoru i kontroli przestrzegania

przepisów ustawy przez pracodawców – w zakresie swoich kompetencji;

3) Inspekcja Handlowa – w zakresie przestrzegania:

a) obowiązku dokonania wymaganej rejestracji substancji oraz obowiązku dostarczenia odbiorcy substancji lub preparatu wymaganej karty charakterystyki,

b) przepisów, o których mowa w art. 31 ustawy lub przepisów, o których mowa w art. 67 rozporządzenia nr 1907/2006 – w zakresie swoich kompetencji,

c) przepisów art. 11 rozporządzenia nr 648/2004 – w zakresie oznakowania detergentów w handlu hurtowym i detalicznym,

d) art. 25, 26 i 28 – w odniesieniu do handlu hurtowego i detalicznego;

4) Państwowa Straż Pożarna – w zakresie właściwego oznakowania miejsc składowania substancji i preparatów, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1–5;

5) organy celne – w zakresie przestrzegania przepisów:

a) dotyczących wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów, o których mowa w rozporządzeniu nr 689/2008,

b) dotyczących substancji, preparatu lub wyrobu, których import jest zakazany lub podlega ograniczeniom w imporcie zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 31,

c) dotyczących importu substancji, preparatu lub wyrobu wymienionego w załączniku XVII do rozporządzenia nr 1907/2006, przez informowanie właściwego państwowego inspektora sanitarnego o przypadkach importu substancji, preparatów lub wyrobów, które budzą wątpliwości organu celnego, co do przestrzegania przez importerów warunków określonych w tym załączniku,

d) dotyczących importu substancji, preparatu lub wyrobu wbrew przepisom tytułu VII rozporządzenia nr 1907/2006.

Art. 33a. (uchylony).

Art. 33b.

Organy wymienione w art. 33 realizują nadzór na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

Art. 33c.

Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb pobierania i badania próbek substancji i preparatów oraz wyrobów w ramach nadzoru wykonywanego przez Państwową Inspekcję Sanitarną,
- 2) wzór protokołu pobrania tej próbki,
- 3) sposób zabezpieczania tych próbek,

- 4) wzór sprawozdania z tych badań,
- 5) sposób postępowania z pozostałościami po tych próbkach
– mając na względzie zapewnienie wysokiej jakości badań i bezpieczeństwo osób prowadzących badania.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 34.

Kto wbrew decyzji Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych wprowadza do obrotu preparat stwarzający niedopuszczalne zagrożenie dla człowieka lub środowiska lub detergent, co do którego istnieją uzasadnione podstawy by przypuszczać, że stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia człowieka lub zagrożenie dla środowiska, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 34a. (uchylony).

Art. 34b.

Kto:

- 1) wbrew przepisom art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 689/2008, dokonuje wywozu chemikaliów lub wyrobu, w rozumieniu art. 3 pkt 3 tego rozporządzenia, wymienionych w załączniku V do tego rozporządzenia,
- 2) wbrew przepisom art. 13 ust. 6 rozporządzenia nr 689/2008, dokonuje wywozu chemikaliów wymienionego w załączniku I część 2 lub 3 do tego rozporządzenia bez otrzymania informacji od Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych, że wyznaczone władze krajowe strony przywozu lub właściwe organy innego kraju przywozu wyrażają zgodę na ten przywóz, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 34c.

Kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 689/2008 nie zgłasza Inspektorowi do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych wywozu chemikaliów wymienionego w załączniku I część 1 do tego rozporządzenia, nie

później niż 30 dni przed pierwszym wywozem i nie później niż 15 dni przed pierwszym wywozem w każdym następnym roku kalendarzowym,
2) wbrew przepisowi art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 689/2008, nie informuje w pierwszym kwartale każdego roku Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych o wielkości wywozu i przywozu chemikalium (w postaci substancji lub zawartego w preparatach lub w wyrobach) wymienionego w załączniku I do tego rozporządzenia w roku poprzednim,
3) wbrew przepisowi art. 16 rozporządzenia nr 689/2008 dokonuje wywozu chemikalium bez stosowanego w Unii Europejskiej oznakowania lub bez wymaganej karty charakterystyki,
podlega karze grzywny.

Art. 34d.

Kto:

1) bez uzyskania wymaganej zgody na odstępstwo wprowadza do obrotu środek powierzchniowo czynny przeznaczony do stosowania w detergentach lub detergent zawierający środek powierzchniowo czynny, niespełniający warunków określonych w art. 4 ust. 3 rozporządzenia nr 648/2004,
2) wbrew warunkom odstępstwa udzielonego na podstawie art. 5 rozporządzenia nr 648/2004 wprowadza do obrotu lub stosuje środek powierzchniowo czynny przeznaczony do stosowania w detergentach lub detergent zawierający środek powierzchniowo czynny,
podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 34e.

Producent, w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia nr 648/2004, który:

1) wbrew przepisom art. 11 ust. 2–6 rozporządzenia nr 648/2004 wprowadza do obrotu detergent bez wymaganego oznakowania albo niewłaściwie oznakowany, w szczególności nie umieszcza wymaganych informacji na opakowaniach detergentów lub w dokumentacji towarzyszącej detergentom transportowanym luzem,
2) wbrew przepisowi art. 9 rozporządzenia nr 648/2004 nie udostępnia na żądanie Inspektora do Spraw Substancji i Preparatów Chemicznych albo personelu medycznego wymaganych informacji,
3) wbrew przepisowi załącznika VII D do rozporządzenia nr 648/2004 nie udostępnia wymaganych informacji na stronie internetowej,
podlega karze grzywny.

Art. 34f.

Kto:

- 1) wbrew ograniczeniom, zakazom lub warunkom określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 1 produkuje, wprowadza do obrotu lub stosuje substancję niebezpieczną, preparat niebezpieczny lub wyrób zawierający taką substancję lub preparat,
 - 2) wbrew przepisom art. 67 rozporządzenia nr 1907/2006 produkuje, wprowadza do obrotu lub stosuje substancję w postaci własnej, jako składnik preparatu lub w wyrobie, w stosunku do której w załączniku XVII do tego rozporządzenia zostało określone ograniczenie albo czyni to wbrew warunkom ustalonym w tym załączniku lub w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 2,
- podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 34g.

Producent, importer lub dalszy użytkownik, który wbrew przepisom art. 56 ust. 1–6 rozporządzenia nr 1907/2006 lub wbrew warunkom zezwolenia wprowadza do obrotu lub stosuje substancję, w jej postaci własnej, jako składnik preparatu lub w wyrobie, wymienioną w załączniku XIV do tego rozporządzenia, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.

Art. 34h.

Rejestrujący, który wykonuje lub zleca wykonanie badania na kręgowcach wbrew przepisowi art. 26 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006, podlega karze grzywny, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.

Art. 34i.

Producent, importer lub producent wyrobu, który wbrew przepisowi art. 9 ust. 6 rozporządzenia nr 1907/2006 nie stosuje się do warunków nałożonych przez Agencję zgodnie z art. 9 ust. 4 tego rozporządzenia, podlega karze grzywny.

Art. 34j.

Dalszy użytkownik, który wbrew przepisowi art. 37 ust. 5 rozporządzenia nr 1907/2006 nie określa, nie stosuje i, w stosownych przypadkach, nie zaleca odpowiednich

środków w celu właściwej kontroli ryzyka,
podlega karze grzywny.

Art. 35.

1. Kto wprowadza do obrotu substancję niebezpieczną lub preparat niebezpieczny bez oznakowania wymaganego przepisami art. 25 i 26 lub z oznakowaniem niespełniającym tych wymagań,
podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega kto wbrew przepisowi art. 65 rozporządzenia nr 1907/2006 nie umieszcza na etykiecie substancji lub preparatu wymaganego numeru zezwolenia przed ich wprowadzeniem do obrotu.

Art. 35a.

Kto wbrew przepisowi art. 27 nie zapewnia należytego oznakowania pojemników i zbiorników służących do przechowywania substancji niebezpiecznych oraz do pracy z nimi, rurociągów zawierających substancje niebezpieczne i preparaty niebezpieczne oraz miejsc, w których są składowane znaczące ilości substancji niebezpiecznych lub preparatów niebezpiecznych,
podlega karze grzywny.

Art. 35b.

Kto wbrew przepisowi art. 28 nie zapewnia wymaganych opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych,
podlega karze grzywny.

Art. 36. (uchylony).

Art. 37.

1. Kto reklamuje substancję niebezpieczną bez wymienienia kategorii niebezpieczeństwa związanej z tą substancją
– podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega ten, kto zamieszcza reklamę niebezpiecznego preparatu, która nie zawiera informacji o rodzaju lub rodzajach zagrożeń wymienionych na oznakowaniu opakowania takiego preparatu, jeżeli reklama ta umożliwia konsumentom nabycie takiego preparatu bez uprzedniego obejrzenia oznakowania na jego opakowaniu.

Art. 37a.

Rejestrujący, który wbrew przepisom art. 22 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia nr

1907/2006 nie dopełnia obowiązku wprowadzenia do dokumentów rejestracyjnych wymaganych nowych informacji i nie przedkłada ich Agencji lub nie dokonuje wymaganej aktualizacji dokumentów rejestracyjnych, podlega karze grzywny.

Art. 37b.

Właściciel wyników badania, który wbrew przepisom art. 30 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia nr 1907/2006 odmawia uczestnikowi forum wymiany informacji o substancjach (SIEF) przedstawienia w terminie dokumentów stanowiących dowód poniesienia kosztów tego badania lub udostępnienia w terminie dokumentacji tego badania, podlega karze grzywny do 50 000 zł.

Art. 37c.

1. Dostawca substancji lub preparatu, który wbrew przepisom art. 31 ust. 1 i 3–8 rozporządzenia nr 1907/2006 nie sporządza, nie dostarcza lub nie przekazuje wymaganej karty charakterystyki sporządzonej zgodnie z załącznikiem II do tego rozporządzenia, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca określony w ust. 1, który wbrew przepisowi art. 31 ust. 9 rozporządzenia nr 1907/2006 sporządza, dostarcza lub przekazuje nieaktualną kartę charakterystyki.

Art. 37d.

1. Dostawca substancji, który wbrew przepisom art. 32 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przekazuje wymaganej informacji, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca określony w ust. 1, który nie dokonuje wymaganej aktualizacji informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 37e.

1. Dostawca wyrobu zawierającego w stężeniu powyżej 0,1 % wag. substancję spełniającą kryteria zawarte w art. 57 rozporządzenia nr 1907/2006 i zidentyfikowaną zgodnie z art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia, który wbrew przepisowi art. 33 ust. 1 tego rozporządzenia nie przekazuje odbiorcy wyrobu wymaganej informacji, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega sprawca określony w ust. 1, który wbrew przepisowi art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przekazuje konsumentowi, na jego żądanie, wymaganej informacji.

Art. 37f.

1. Uczestnik łańcucha dostaw substancji lub preparatu, który wbrew przepisowi art. 34 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przekazuje uczestnikowi lub dystrybutorowi

stanowiącemu poprzednie ogniwo łańcucha dostaw wymaganych informacji, podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega dystrybutor, który wbrew przepisowi art. 34 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przekazuje otrzymanych zgodnie z ust. 1 informacji osobie stanowiącej poprzednie ogniwo łańcucha dostaw.

Art. 37g.

Kto wbrew przepisowi art. 36 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przechowuje lub nie udostępnia informacji wymaganych od niego w celu wypełnienia obowiązków wynikających z przepisów tego rozporządzenia, podlega karze grzywny.

Art. 37h.

1. Dalszy użytkownik:

1) który wbrew przepisowi art. 37 ust. 4 i 7 rozporządzenia nr 1907/2006, w terminach określonych w art. 39 ust. 1 tego rozporządzenia nie sporządza lub nie aktualizuje wymaganego raportu bezpieczeństwa chemicznego,

2) który wbrew przepisowi art. 38 rozporządzenia nr 1907/2006, w terminach określonych w art. 39 ust. 2 tego rozporządzenia nie przekazuje do Agencji lub nie aktualizuje wymaganych informacji, podlega karze grzywny nie niższej niż 2 000 zł.

2. Tej samej karze podlega dystrybutor, który wbrew przepisowi art. 37 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przekazuje wymaganych informacji uczestnikowi lub dystrybutorowi stanowiącemu poprzednie ogniwo łańcucha dostaw.

Art. 37i.

Rejestrujący lub dalszy użytkownik, który wbrew decyzji Agencji podjętej na podstawie art. 40 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006 nie dostarcza Agencji w ustalonym terminie wymaganych informacji, podlega karze grzywny.

Art. 37j.

Rejestrujący:

1) który wbrew decyzji Agencji podjętej na podstawie art. 41 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006 nie przedstawia w ustalonym terminie informacji wymaganych do zapewnienia zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami tego rozporządzenia,

2) który wbrew decyzji Agencji podjętej na podstawie art. 46 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 nie dostarcza Agencji w ustalonym terminie wymaganych dalszych informacji,

podlega karze grzywny.

Art. 37k.

Dalszy użytkownik, który wbrew przepisowi art. 66 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 i w terminie tam określonym nie zgłasza do Agencji stosowania substancji, o której mowa w art. 56 ust. 2 tego rozporządzenia, podlega karze grzywny.

Art. 37l.

1. Producent, producent wyrobu lub importer, lub grupa producentów, producentów wyrobu lub importerów, który wbrew przepisowi art. 113 rozporządzenia nr 1907/2006 wprowadza do obrotu substancję, o której mowa w art. 112 tego rozporządzenia bez zgłoszenia Agencji wymaganych informacji, podlega karze grzywny.
2. Tej samej karze podlega sprawca określony w ust. 1, który wbrew przepisowi art. 113 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006 nie uaktualnia zgłoszonych informacji.

Art. 37m.

Kto wbrew obowiązkowi nie zapewnia swym pracownikom i ich przedstawicielom dostępu do informacji dostarczanych zgodnie z przepisami art. 31 i 32 rozporządzenia nr 1907/2006 w odniesieniu do substancji lub preparatów, które stosują lub na które mogą być narażeni w trakcie swojej pracy, podlega karze grzywny.

Art. 37n.

Kto nie będąc do tego uprawnionym uiszcza ulgową opłatę lub należność na podstawie art. 3–10 rozporządzenia nr 340/2008 albo korzysta ze zwolnienia z opłaty na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 1907/2006, podlega karze grzywny.

Art. 38. (uchylony).

Art. 39.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 34e, 35–37n następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, Nr 214, poz. 1344 i Nr 237, poz. 1651).

Art. 40. (uchylony).

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 41. (pominięty).3)

Art. 42. (pominięty).4)

Art. 43. (pominięty).5)

Art. 44.

Traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o zakazie używania białego i żółtego fosforu przy wyrobie przedmiotów zapalnych (Dz. U. Nr 43, poz. 380).

Art. 45.

Traci moc ustawa z dnia 21 maja 1963 r. o substancjach trujących (Dz. U. Nr 22, poz. 116, z 1983 r. Nr 6, poz. 35, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668).

3) Zamieszczony w obwieszczeniu.

4) Zamieszczony w obwieszczeniu.

5) Zamieszczony w obwieszczeniu.

Art. 46.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 8–11, które wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, i art. 12–22, które wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2002 r.